

Borggrefe biedt kijkje in de belevingswereld van een dementerende man

WOUDENBERG - Het publiek was zeer onder de indruk van het prachtige theaterstuk 'Fuik' dat Thomas Borggrefe zaterdag opvoerde in de RK-kerk H. Catharina. Deze eenmansvoorstelling vertelt het aangrijpende verhaal van een dementerende man en zijn zoon.

De Stuurgroep Diakonie van de RK-parochie, die de organisatie van deze avond in handen had, was verheugd over de goede opkomst. De kerk was grotendeels gevuld met belangstellenden, waarvan velen persoonlijk waren geraakt door het onderwerp, zo bleek in het nagesprek. In de pauze en na de voorstelling was er namelijk gelegenheid voor vragen en opmerkingen. „Herkenbaar,” vonden vele aanwezigen en sommigen noemden het stuk zelfs 'beklemmend'.

In Nederland lijden ongeveer 250.000 mensen aan de ziekte van Alzheimer of een andere vorm van dementie. Dementeren is een sluipend proces, dat de patient en eventuele partners en familie langzaam gewaar worden. Daarmee omgaan is moeilijk en vergt veel geduld, wijsheid en inlevingsvermogen.

Binnenwereld

Acteur Thomas Borggrefe is in het dagelijks leven geestelijk verzorger in verpleeghuis De Geinse Hof te Nieuwegein. Al jaren heeft hij daar te maken met het slopen

de ziekteproces van dementie. Hij omschrijft dementie als een ziekte van het verlies van expressie. Mensen trekken zich terug in hun binnenwereld en leven daardoor eigenlijk in verschillende werelden. Dat maakt dementerenden

vaak bang en hun medemensen machteloos. Met zijn voorstelling 'Fuik' probeert Borggrefe inzicht te geven in het proces van dementie, om op die manier familie en betrokkenen handreikingen te bieden om hun gevoel van mach-

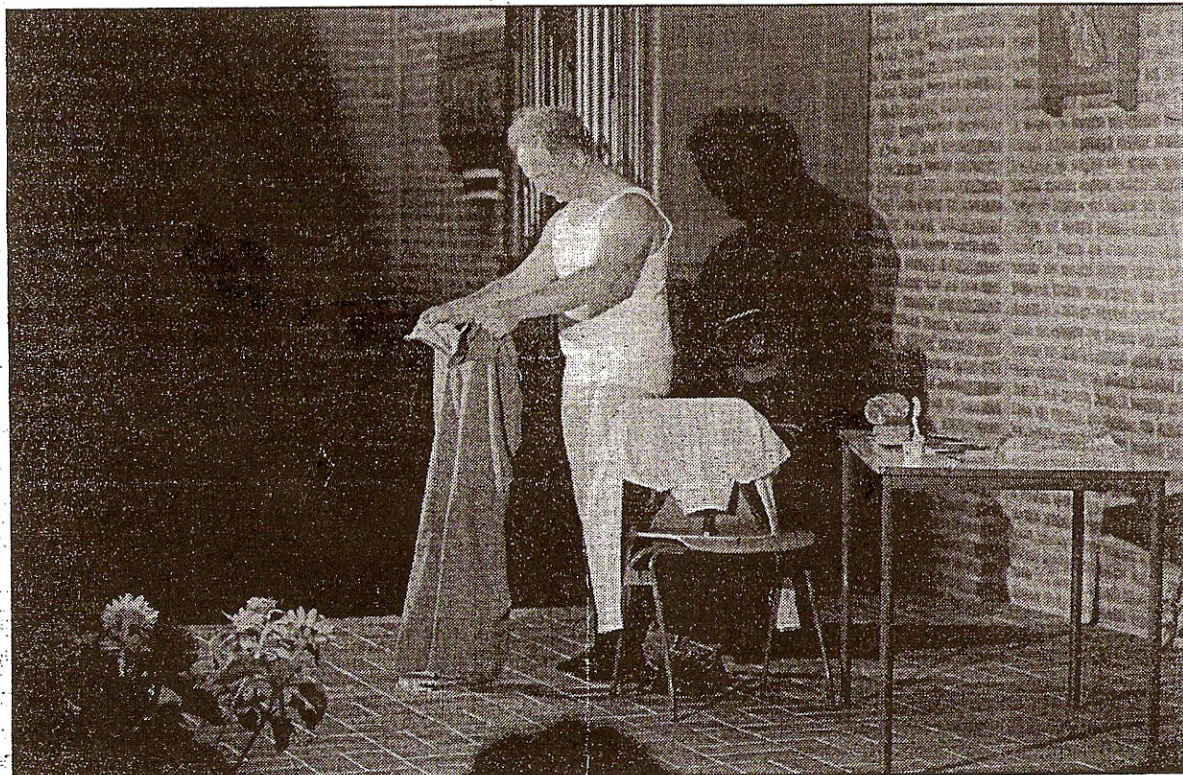
teloosheid te doorbreken. De centrale boodschap daarbij is 'ga mee in de gevoelswereld van de dementerende'.

Contact

Hoofdpersonen in het stuk zijn

een man en zijn zoon. De vader verliest meer en meer zijn greep op de werkelijkheid en de zoon voelt zich machteloos. Contact maken lijkt al gauw niet meer mogelijk, maar uiteindelijk vindt de zoon via muziek toch een manier om nog samen met zijn vader te genieten. Dit is dan ook de kern van het verhaal; al is het contact dat er ooit was verdwenen, er is altijd wel een manier om toch nog samen te genieten, bijvoorbeeld door muziek, het vasthouden van een hand of samen een appeltje eten.

Borggrefe vertolkt op zeer indrukwekkende wijze zowel de rol van de vader als de zoon. Hij betreft het publiek bij zijn voorstelling door vragen te stellen en hen te confronteren met het feit dat de eerste symptomen van dementie heel verraderlijk zijn, want iets vergeten overkomt iedereen wel eens.

Een verwarde man stapte in zijn onderbroek het podium op. Traag trekt hij zijn kleren aan. Terwijl hij zijn stropdas verkeerd omdoet, kijkt de man onbeholpen de zaal in. Zo begon de voorstelling 'Fuik' van Thomas Borggrefe. (Foto: Hans Verhorst)